

Melodrama de fang i sang

La història. San Pedro, dins la reserva natural de La Laguna Blanca, ara.

Ricardo, biòleg natural del poble, es fa càrrec de l'escomesa d'aigua per salvaguardar la sequera que pateix la zona, però la gent del poble, amb la cacic al capdavant, no està d'acord amb les seves mesures...

Les formes. La crítica (i la publicitat més o menys encober-

ta) ha arribat al punt d'etiquetar qualsevol drama violent com un thriller inconseqüent. Així, aquesta transsubstanciació postmoderna de, per exemple, aquelles "Cañas y barro" del valencià Vicente Blasco Ibáñez, són salutades com si d'un thriller a lo Sam Peckinpah anés la

truculència. Al de "Perros de paja", for exemple. Sí? Parlem-ne. El guió engegat pel valencià, ¿ché però de què vas?, amb nom i cognom basc, l'Iñaki Sánchez Arrieta (València, 44 anys) s'amera dels aiguamolls i els arrossers de l'albufera per armar un (melo)drama de quan la Vicenteta de Favara campava lliure per les comportes d'un territori abraonat i tan indefinible com una paella. L'Iñaki Sánchez Arrieta porta a terme una revisitació ves a saber si personal i intransferible, de quan era un xicotet. "El lodo" pren la textura i temperatura d'un conflicte rural, fami-

liar i social, a frec d'un element tan essencial com és l'aigua. Per tant, les passions esclaten sense cap més fre que la violència comunitària. Galdós aquell que si enfronti. En el seu segon llargmetratge, l'Iñaki Sánchez Arrieta guionista peca de desmesura. A "El lodo" tot s'empastifa. Sembla anar de regeneració ecològica. Però del que realment va és d'un trauma familiar latent. El que

enfrenta el matrimoni format pel Ricardo i la Lucia. És a dir, al Raúl Arévalo i a la Paz Vega en estat febril, histèric. Taquicàrdic. Ben mirat, "El lodo" pretén angoixar. De com allò quotidià, de costum costumista, de cop i sense solta ni volta esdevé monstruós, ominós. Allí, però, on s'excedeix el guió, la posada

en escena resulta precisa, tènue i aquosa. Per la seva part, Raúl Arévalo, Paz Vega, Joaquín Climent, Roberto Álamo i Susi Sánchez no escatimen els seus recursos interpretatius.

El fons. Compte en barrejar objectius professionals amb els personals.

La imatge. Lucía emportant-se la filla a bord de la barca, sota la pluja.

La frase. "No se puede renunciar a las raíces", avisa Francisca, mestressa a l'albufera. Atenció, doncs, als herbicides.

La recomanació. Cinèfils atents a melodrames rurals, familiars.

'El lodo'

Iñaki Sánchez Arrieta.

Intèrprets: Raúl Arévalo, Paz Vega, Joaquín Climent, Roberto Álamo, Susi Sánchez, Enric Juezas.

Espanya, 2021. 111'. JCA Alpicat